

Το rallye Acropolis πάντα απορροφούσε τις πηγές και την ενεργητικότητα της Λέσχης, είτε τότε που είχε το στέμμα στο σήμα της, όπως εδώ στην 20η διοργάνωση, το 1972, είτε και πολύ αργότερα.

Αφορμή για αυτές, δόθηκε από τις ειδήσεις που πέρασαν μπροστά από τις οθόνες των ενδιαφερομένων, την πολύ πρόσφατη περίοδο. Με χρονολογική σειρά λοιπόν έχουμε:

Την τοποθέτηση, διορισμό στην προεδρία της Εθ.Ε.Α. στις 7 Μαΐου νέου προσώπου. Αμέσως μετά, το ονοματεπώνυμο του στα φόρα και αλλαχού συντάσσεται με το σεβάσμιο πρόθεμα: κ.

Την ίδρυση της Ομοσπονδίας Μηχανοκίνητου Αθλητισμού Ελλάδος στις 7 Ιουνίου η οποία αντιμετωπίζεται περίπου, σαν κάτι από Πανάκεια και Νέμεσις ομού. Τα πρόσωπα που απαρτίζουν την ηγεσία της είναι τα ίδια με εκείνα που όριζαν την τύχη των αγώνων τα τελευταία χρόνια, είτε επί σκηής είτε παρασκηιακώς.

Στις 16 Ιουνίου, αγωνιζόμενος τις παρουσιάσεις, μετά του νομικού του συμβούλου, ενώπιον του Εθνικού Δικαστηρίου Εφέσεων, προκειμένου να εκδικασθεί η έφεση του, άρπαξε ένα πειστήριο της υπόθεσης και απεχώρησε δρομαίως της αιθούσης και του κτιρίου, σύμφωνα με την έκθεση που συνέταξε το Ε.Δ.Ε.

Στις 26 Ιουνίου αναρτάται είδηση στα φόρα (με την σημείωση δελτίο τύπου στο τέλος) στην οποία περιγράφονται οι αγωνιστικές εξορμήσεις του νέου προέδρου της ΕΘ.Ε.Α. στην αλλοδαπή.

Τέλος, την πρώτη Κυριακή του Ιουλίου, στην πρωταθληματική ανάβαση του Αχλαδόκαμπου, σύμφωνα πάντα με τους αυτόπτες, τον αγώνα «άνοιξε» cabriole B.M.W. στην οποία επέβαιναν δύο κυρίες. Η μια αναγνωρίστηκε από τους παριστάμενους ως πρωταγωνίστρια αισθησιακών ταινιών. Δεν δίστασε μάλιστα το κοινό, πιθανότατα το ίδιο κοινό που επί τόπου την επεφήμησε, να της προσδώσει τον χαρακτηρισμό «πορνοστάρ».

Το 1972 υπήρχαν εισαγωγικές εταιρείες με επίσημα αγωνιστικά τμήματα. Τώρα;

Είναι θλιβερό να αποδίδονται απερισκεπτα τέτοιου είδους επίθετα. Η βιομηχανία του πορνό, είναι μια πολύ σκληρή, σοβαρή και ανταγωνιστική επιχείρηση ώστε να θεωρείται έτσι αβίαστα ο καθείς μέλος της. Ειδικά για τα κορίτσια, που για να έχουν μέλλον σε αυτή, πρέπει να παρουσιάσουν σημαντική σκηνική παρουσία και να έχουν αποδείξει ότι μπορούν

να δεχτούν αντίστοιχες ποσότητες πίεσης για να κερδίσουν τον τίτλο. Ούτως εχόντων των πραγμάτων, και κατόπιν μικρής έρευνας, η εν λόγω κυρία δεν δικαιούται, ακόμη, να αποκαλείται «πορνοστάρ».

Όλα τα παραπάνω, σύμφωνα με αυστηρούς κριτές, αποτελούν σημάδια ακραίας παρακμής. Οφείλουμε να σκεφτούμε αν έχουν δίκιο. Σύμφωνα με τον Ernest Hemingway πάντως, η Παρακμή είναι μια δύσκολη λέξη ειδικά από τότε που εκφέρεται σαν ύβρις και χρησιμοποιείται από κριτικούς για οτιδήποτε δεν αντιλαμβάνονται ή για οτιδήποτε διαφοροποιείται από την κλίμακα της δικής τους ηθικής.

Αν τώρα προσπαθήσουμε να αξιολογήσουμε τις παραπάνω ειδήσεις λαμβάνοντας υπ' όψιν τα δεδομένα, εξετάζοντας πάλι με χρονική σειρά τα συμβάντα, παρατηρούμε :

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΕΣΧΗ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΤΗΣΕΩΝ (Ε.Α.Π.Α.)
ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΓΩΝΩΝ (Ε.Ε.Α.)
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΑΘΛΗΤΙΚΗΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ 1959

11. Πόλη:	11. Πόλη:	11. Πόλη:	11. Πόλη:
12. Ομάδα:	12. Ομάδα:	12. Ομάδα:	12. Ομάδα:
13. Ομάδα:	13. Ομάδα:	13. Ομάδα:	13. Ομάδα:
14. Ομάδα:	14. Ομάδα:	14. Ομάδα:	14. Ομάδα:
15. Ομάδα:	15. Ομάδα:	15. Ομάδα:	15. Ομάδα:
16. Ομάδα:	16. Ομάδα:	16. Ομάδα:	16. Ομάδα:
17. Ομάδα:	17. Ομάδα:	17. Ομάδα:	17. Ομάδα:
18. Ομάδα:	18. Ομάδα:	18. Ομάδα:	18. Ομάδα:
19. Ομάδα:	19. Ομάδα:	19. Ομάδα:	19. Ομάδα:
20. Ομάδα:	20. Ομάδα:	20. Ομάδα:	20. Ομάδα:
21. Ομάδα:	21. Ομάδα:	21. Ομάδα:	21. Ομάδα:
22. Ομάδα:	22. Ομάδα:	22. Ομάδα:	22. Ομάδα:
23. Ομάδα:	23. Ομάδα:	23. Ομάδα:	23. Ομάδα:
24. Ομάδα:	24. Ομάδα:	24. Ομάδα:	24. Ομάδα:
25. Ομάδα:	25. Ομάδα:	25. Ομάδα:	25. Ομάδα:
26. Ομάδα:	26. Ομάδα:	26. Ομάδα:	26. Ομάδα:
27. Ομάδα:	27. Ομάδα:	27. Ομάδα:	27. Ομάδα:
28. Ομάδα:	28. Ομάδα:	28. Ομάδα:	28. Ομάδα:
29. Ομάδα:	29. Ομάδα:	29. Ομάδα:	29. Ομάδα:
30. Ομάδα:	30. Ομάδα:	30. Ομάδα:	30. Ομάδα:

Το αγωνιστικό πρόγραμμα του 1959, περισσότερο από μισό αιώνα νωρίτερα, περιελάμβανε 31 αγώνες. Με λιγότερα από 10% κυκλοφορούντα οχήματα και ακόμα λιγότερες αγωνιστικές αδειες, οι συγκρίσεις με το σήμερα είναι αποκαθυσιαστικές.

Ο πρόεδρος της ΕΘ.Ε.Α. ήταν πάντα δοτός. Ουδέποτε υπήρξε αιρετός. Από συστάσεώς της. Το γεγονός ότι ο νυν πρόεδρος αγωνίζεται, τα τελευταία χρόνια στην δημοφιλή κατηγορία των ιστορικών αυτοκινήτων δεν αποδεικνύει τίποτα περισσότερο από τη ρηχή δεξαμενή, το μικρό εύρος των επιλογών, των Ελληνικών αγώνων, ενώ το ίδιο συνομολογεί και το γεγονός ότι για δύο περίπου έτη τα καθήκοντα της προεδρίας της ΕΘ.Ε.Α. ασκούσε (;) ο πρόεδρος της Λέσχης.

Αν μάλιστα γυρίσουμε το ρολόι ακόμα πιο πίσω, θα θυμηθούμε ότι την προεδρία (της ΕΘ.Ε.Α.) κατείχε εν ενεργεία αγωνιζόμενος, ο οποίος έπρεπε βάσει των ισχυόντων κανονισμών να είναι ολοκληρωτικά εκτός αθλήματος από το 1984. Σε αυτή την αντίφαση κάποιος θα σημειώσει πως: Τα χρόνια περνάνε, τα πάθη αμβλύνονται, οι business μορφαίνουν τις σχέσεις, επιλύουν τα προβλήματα, συχνά αλλοιώνουν και τα ήθη. Αυτά όμως, αφ' ενός μέχρι οι φιλοδοξίες να μεγαλώσουν υπέρμετρα και αφ' ετέρου μέχρι να

καταπέσουν οι χορηγίες, λόγω οικονομικής δυσπραγίας.

Μη γελιέστε. Η Λέσχη έχει εκπληκτικά ανακλαστικά και μοναδικό ένστικτο επιβίωσης. Μην την υποτιμάτε και μην νομίσετε ότι διοικείται από ηλίθιους. Όσο και αν έτσι φαίνεται! Αν μάλιστα μια ένδειξη της ευφυΐας είναι η δυνατότητα προσαρμογής και τελικά η επιβίωση, η ιστορία τους βαφτίζει, τελεσίδικα, πανέξυπνους. Έχουν θάψει βασιλείς, αντιβασιλείς, πρωθυπουργούς, υπουργούς, συνταγματάρχες, κυβερνήσεις ολόκληρες και αυτοί εκεί. Ακλόνητοι από τον μεσοπόλεμο και εντεύθεν.

Με ένα μικρό διάλειμμα λοιπόν, βρέθηκε ο επόμενος (οικονομικά) ισχυρός και πήρε το θώκο της προεδρίας της ΕΘ.Ε.Α. Δεν είναι απαραίτητα κακό αυτό. Τουναντίον σε εποχές ύφεσης, η οικονομική ισχύς του προέδρου μπορεί να είναι και προτέρημα καθώς τον απαλλάσσει, κατ' αρχήν, από πονηρά κίνητρα. Αλλά, ο πρόεδρος είναι πρώτα Πρόεδρος. Η διττή ιδιότητα Προέδρου – αγωνιζόμενου είναι ισορροπία σε (όχι) τεντωμένο σκοινί ενώ επιπροσθέτως, η αποστολή δελτίων τύπου για τις επιδόσεις του, είναι τουλάχιστον ανορθογραφία. Αν παρ' ελπίδα μάλιστα, λογαριάζει την ΕΘ.Ε.Α. σαν ένα ακόμα μαγαζί του, (πάμε στην ΕΛΠΑ έλεγαν πριν τρία χρόνια και κατέβαιναν στην Πειραιώς) ή σαν ένα ακόμα βαπόρι του, ίσως να είναι καλό για αυτόν αλλά θα αποβεί ολέθριο για τους αγώνες.

Η προηγούμενη ομοσπονδία είχε ιδρυθεί στις αρχές της δεκαετίας του '90, πάλι εν χορδαίς και οργάνοις, με αντίστοιχους πανηγυρικούς και όλα τα αλυτρωτικά που έχουν οι αγωνιστές στην επαναστατική τους ορολογία. Συνέβη τότε και εκείνο το απίθανο να εγκαινιάσει ο πρόεδρος της Λέσχης την «πίστα» στον Ορχομένο παραμονές της βεβαίας πτώσης της κυβέρνησης του μετέπειτα επίτιμου, (τι λογική!) στις απαρχές μιας λογικά, εκδικητικής πολιτικής συνέχειας μετά το περίφημο βρώμικο '89.

Ενδεχομένως λοιπόν, αυτή η νέα, η ...ολόφρεσκια Ομοσπονδία να ωθήσει τις υποθέσεις επί τω βελτίω. Είναι μια πιθανότητα. Είναι και μια ευχή. Το γεγονός ότι θα στελεχωθεί από τα ίδια πρόσωπα κάνει το πείραμα περισσότερο ενδιαφέρον. Όπως επίσης ότι θα έχουν να αντιμετωπίσουν την ίδια ποιότητα βάσης. Θα πρέπει δηλαδή να σταθούν σε περιπτώσεις που εκδικαζόμενοι, πιθανότατα πνιγμένοι στην αδικία, (είναι ένα σοβαρό αίτιο) θα εγκαταλείψουν την αίθουσα και τους θεσμούς τρέχοντας, υφαρπάζοντας τα πειστήρια της υπόθεσης.

Η ιστορία βεβαίως, μας διδάσκει ότι όλα περνούν. Σε ανάλογο περιστατικό που συνέβη στο χώρο του Ελληνικού Κοινοβουλίου, κατά τη διάρκεια ψηφοφορίας της Ολομέλειας για την εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας το '85, ο Λευτέρης Καλογιάννης (γνωστός και ως Καλπογιάννης) βουλευτής εξ Ιωαννίνων, έβαλε την κάλπη υπό μάλης και απεχώρησε βιαστικά για τα γραφεία που είχε το κόμμα του (Ν.Δ.) μέσα στη Βουλή, διαμαρτυρόμενος για τη διαδικασία. Τα έδρανα της Βουλής, μετά εικοσαετία κόσμησε και ο υιός του.

Μετά την κατάληξη των street circuits (Οκτώβριος 1971), το στρατιωτικό αεροδρόμιο της Δελφείας, ειδικότερα γνωστό ως Τατόι, έγινε η κεντρική των αγώνων κατεύθυνση για κάτι περισσότερο από μια δεκαετία. Αλλά σαφώς σχεδόν χρόνια μετά την πτώση του τελευταίου αγώνα στο Τατόι οι Ελληνικοί αγώνες ταχίτητες φέρουν ακόμα να βρουν το ρόμο τους.

Για το θέμα των γεγονότων του Αχλαδόκαμπου τώρα, να προσθέσουμε ότι η κριτική που υφίσταται η σχετική επιλογή της διοργάνωσης, δεν είναι ζήτημα συντηρητισμού ή συμπλεγματού μικροαστισμού. Πως θα μπορούσε εξ' άλλου; Αφού ο πολλά απελευθερωθείς εσχάτως Έλληνα, έχει διοχετεύσει την ασυγκράτητη λίμπιντό του στις εξ' Ανατολών αγορές.

Η αιωνία Ελλάδα έχει μετατραπεί εις γην της Επαγγελίας, εις Καλιφόρνια των Βαλκανίων και αυτοί οι πτωχοί γονείς από τους σιτοβολώνες της Ουκρανίας και τις πεδιάδες της Μολδαβίας απολαμβάνουν κάποιου επιπέδου ζωής από τα εμβάσματα των σκληρά εργαζομένων θυγατέρων τους. Δεν είναι λοιπόν αυτά. Δεν είναι η σεμνοτυφία.

Είναι η έκπτωση αισθητικής, και η ευρύτερη απουσία παιδείας που απειλεί τα πάντα. Η πεποίθηση «πούλα και ότι να'ναι» φτάνει να μαζευτεί ο κόσμος, αρκεί να κάνουμε τη δουλειά μας, ισοπεδώνει το σήμερα, λεηλατεί το αύριο και κρατά καθηλωμένους θεσμούς και ανθρώπους υπό την βάση. Για όσους δεν καταλαβαίνουν ας κοιτάξουν δίπλα τους. (Πιθανότατα θα συνεχίσουν να μην καταλαβαίνουν).

Με λόγια απλά, το είχε εκφράσει και ο εμπνευστής της εισόδου στην Ο.Ν.Ε. ο πρωθυπουργός με την μακρύτερη μεταπολιτευτική ...θητεία. «Αυτή είναι η Ελλάδα» είχε

πεί, λίγο πριν ευχαριστήσει τις Η.Π.Α. ενώ λίγο αργότερα ολοκλήρωσε το τεράστιο έργο του εκσυγχρονισμού.

Έτσι έχουν οι μικρές μας ιστορίες. Σε όσους κρίνουν το κείμενο ως απαισιόδοξο να τους θυμίσω τον ορισμό που είχε δώσει ο Oscar Wilde για τον πεσιμιστή: *«Είναι αυτός που όταν έχει τη δυνατότητα να διαλέξει ανάμεσα σε δύο δαίμονες, διαλέγει και τους δύο.»*

Εκεί βρίσκεται λοιπόν τώρα το σπορ και για να συμπληρώσω emphaticά, σε μια προσπάθεια να μιμηθώ τους γλωσσοπλάστες: Και όχι μόνο!

Εξ' άλλου οι απαισιόδοξοι σπάνια απογοητεύονται...

αναρτήθηκε και στο wmotors.gr